

തീവ്രവാദത്തിന് വഴിമരുന്നിടുന്ന ഇഖ്‌വാനിസം

ശംസുദ്ദീൻ പാലത്ത്

ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും, ഇസ്ലാമിക വൃത്തത്തിൽ നിന്നും പുറത്തായിപ്പോവുകയും ചെയ്ത പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമുണ്ട്. പ്രവാചകനു തൊട്ടുപിറകെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വ്യതിയാന ചിന്തകൾ മുതൽക്കിങ്ങോട്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വ്യതിയാന കക്ഷികളെ മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചാൽ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ സ്വഹാബികൾ ഗ്രഹിച്ച രീതിയിൽ പ്രമാണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതിരുന്നതാണ് അവരുടെ വ്യതിചലനത്തിന് യഥാർത്ഥ കാരണമെന്ന് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

വിധികർതൃത്വം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമെന്ന കൂർആൻ സൂക്തഭാഗം ദുർവ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് കടന്നുവന്ന ഖവാരിജുകൾ, അലി(റ) ഉൾപ്പെടെയുള്ള സ്വഹാബി പ്രമുഖർ പോലും കാഫിറാണെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് വേണ്ടി നാവുയർത്തിയവരാണ്. അവർ സ്വഹാബത്തിനെ തള്ളുകയും കൂർആൻ വചനങ്ങൾക്ക് തന്നിഷ്ടപ്രകാരമുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനം നൽകുകയുമാണ് ചെയ്തത്.

ശിയാക്കളും, സ്വഹാബികളും

ഇസ്ലാമിലെ വ്യതിയാന കക്ഷികളിൽ ഏറ്റവും അപകടകാരികളാണ് ശിയാക്കൾ. അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിവൽ ജമാഅത്ത് അംഗീകരിക്കുന്ന ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളോ, പരിശുദ്ധ കൂർആൻ തന്നെയുമോ ശിയാക്കൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് കൂർആനിന്റെയും, കൂർആനിക വചനങ്ങളുടെയും സാരം ഏറ്റവും ശരിയായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കിയ സ്വഹാബിസമൂഹത്തെ ഒന്നടങ്കം കാഫിറാക്കാൻ ധൈര്യം കാണിച്ചവരാണ് ശിയാക്കൾ. ഉമ്മാനി(റ)ന്റെ കാലത്ത് സംഘടിതമായി, വിവിധ വ്യതിയാന ചിന്തകളുമായി കടന്നുവന്ന ശിയാക്കൾ, അലി(റ)യുടെയും, അഹ്‌ലുബൈത്തിന്റെ മേൽ വ്യാജ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, ജുതധാരയിലൂടെ ‘ഇമാമത്ത്’ എന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിക്കുകയും, പ്രബോധനരംഗത്ത് സജീവമാകേണ്ട മുസ്ലിംജനതയെ മതരാഷ്ട്രീയരംഗത്ത് തീവ്രവാദ നിലപാടുകളിലേക്ക് ആദ്യമായി കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തവരാണ്.

ജുതചിന്താധാര പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും, ഇമാമുകളിലേക്ക് അന്യായമായി ചേർക്കപ്പെട്ടതുമായ കൃത്രിമ പരമ്പരകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വ്യാജ ഹദീഥുകളാണ് ശിയാക്കളുടെ അവലംബം. കൂർആനിനും, സുന്നത്തിനും കടകവിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങൾ കുത്തിനിറച്ച ‘അൽകാഫി’യാണ് അവരുടെ അവലംബ ഗ്രന്ഥം. അതുകൊണ്ട്തന്നെ, നബി(സ)യുടെ ചര്യ ശിയാക്കൾക്ക് പ്രാമാണികമായ ഒരു സംഗതിയേ അല്ല. ഫലത്തിൽ കൂർആനും സുന്നത്തും നിരാകരിക്കുന്ന ശിയാക്കൾ, ഇസ്ലാമിക വിരുദ്ധ വിശ്വാസങ്ങളുടെ വക്താക്കളാകുക എന്നത് സ്വാഭാവികം മാത്രം. എന്നിട്ടും ശിയാക്കളിലും, അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഇറാനിയൻ ഭരണത്തിലും യഥാർത്ഥ ഇസ്‌ലാമിനെ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എത്ര വേദനാജനകമാണ്.

സ്വർഗ്ഗം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രമുഖരായ സ്വഹാബികളെ പോലും കാഫിറാക്കിയവരാണ് ശിയാക്കൾ. അതിനായവരുണ്ടാക്കിയ പരിപാടിയാണ് ‘തബർറുഅ്’. സ്വഹാബാകിറാമിൽ നിന്ന് തങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാണെന്ന് തബർറുഅ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉമ്മാൻ, മുആവിയ എന്നീ നാല് വിഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ ഒഴിവാകുന്നു. ആയിശ, ഹഫ്സ, ഹിന്ദ്, ഉമ്മുൽഹഖം എന്നീ നാല് സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ ഒഴിവാകുന്നു. അവരുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരിൽ നിന്നും അനുയായികളിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ തബർറുഅ് ആയിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അവരെല്ലാവരും ഭൂമുഖത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിലെ നികൃഷ്ടരത്രെ. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് തബർറുഅ് ആകാതെ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും ഇമാമുകളിലുമുള്ള ഈമാൻ പൂർത്തിയാവുകയില്ല.” (ഹകുൽ യകീൻ പേജ്: 519) തങ്ങൾ അഹ്ലുബൈത്തിന്റെ ആളുകളെന്ന് ശിയാക്കൾ വാദിക്കുമെങ്കിലും അവർ അഹ്ലുബൈത്തിനെ നിന്ദിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ശിയാക്കളിൽ യഥാർത്ഥ ഇസ്ലാമിക വിപ്ലവം ദർശിക്കുന്നവർ ഇവിടെയും സ്വഹാബത്തിനെ നിന്ദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

മൗദുദിയും ശിയാക്കളും

ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ താത്വികാചാര്യനായ മൗലാനാ മൗദുദി ആവിഷ്കരിച്ചവതരിപ്പിച്ച ഹുകൂമത്തെ ഇലാഹി എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വേരുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ അത് ശിയാക്കളുടെ ഇമാമത്ത് വാദത്തിലാണ് എത്തിച്ചേരുക എന്നു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ‘അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ മുഖം മുടിയണിഞ്ഞ ശീഹൂ’ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പ്രഗല്ഭരായ പണ്ഡിതർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഇഖ്വാനികൾ ‘ഹുകൂമത്തെ ഇലാഹി’ എന്ന ഖുമൈനിയുടെ പുസ്തകം ‘ഇസ്ലാമിക ഗവൺമെന്റ്’ എന്ന പേരിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ പ്രസാധകകുറിപ്പ് ആരംഭിക്കുന്നതു കാണുക: “ഇറാനിൽ ഇന്ന് മതം സമൂഹത്തേയും, ജീവിതത്തേയും മുഴുവനായി ഭരിക്കുന്നു. 1979 ഫെബ്രുവരി 11ന് വിജയിച്ച ഇസ്ലാമിക വിപ്ലവമാണ് അതിനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചത്.” (പേജ് 9) കടുത്ത ശിയാഇസം നടപ്പിലാക്കാൻ നടത്തപ്പെട്ട വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് മൗദുദി സാഹിബ് എഴുതിയത് ഇതേ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹമെഴുതുന്നു: “ഖുമൈനിയുടെ വിപ്ലവം തികച്ചും ഇസ്ലാമിക വിപ്ലവമാണ്. വിപ്ലവത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുന്നത് ഇസ്ലാമിക സംഘടനയും അവരിൽ നിന്ന് പരിശീലനം നേടിയ യുവാക്കളുമാണ്. അതുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകൾ പൊതുവിലും സംഘടനകൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഈ വിപ്ലവത്തെ പിന്തുണക്കുകയും എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളുമുപയോഗിച്ച് ഈ വിപ്ലവത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.” (മജല്ലത്തുദ്ദുഅ്വ:1979 ആഗസ്റ്റ്, ലക്കം 39)

ഖുമൈനി മരിച്ചപ്പോൾ അനുശോചന സന്ദേശത്തിൽ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി അമീർ മൗലാനാ അബൂല്ലൈസ് പറഞ്ഞത് ഇതിനോടു ചേർത്തുവായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. “മഹാനായ വിപ്ലവകാരിയാണ് ലോകത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇറാനുമാത്രമല്ല, മുസ്ലിം ലോകത്തിനാകെയും കനത്ത നഷ്ടമാണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്” തന്റെ അനുശോചന സന്ദേശത്തിൽ ഖുമൈനിയുടെ പുത്രൻ സയ്യിദ് അഹ്മദ്

ഖുമൈനിയും ഇറാൻ ജനതയുടെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേർന്ന അബൂല്ലൈസ് ഖുമൈനിയുടെ പരലോക ശാന്തിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.” (പ്രബോധനം വാരിക 24.6.1989) ഇസ്‌ലാമിനോടും അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിനോടും കടുത്ത വിദ്വേഷം പുലർത്തുന്ന ശിയാക്കളെ ഇത്രയേറെ ആദരിക്കുന്ന സാഹചര്യം മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന് ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ശീഘ്ര സാഹിത്യവും വിശ്വാസവും ന്യായീകരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ജമാഅത്തുകാരുടെ - തീവ്രവാദി സംഘടനയുടെ - പുതിയ പതിപ്പായ സംഘടനയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2005ൽ അവർ പുറത്തിറക്കിയ അവരുടെ കലണ്ടറിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ യുഗപുരുഷൻമാരായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്, സ്വഹാബികളെ തോജോവധം ചെയ്യുന്നതിൽ മുൻനിരയിലുള്ള ശീഘ്ര-ഇഖ്‌വാനീ നേതാക്കളെയാണ്. ശീഘ്ര നേതാവായ അലിശരീഅത്തിയെ അതിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയത് ഇറാനിലെ ഇസ്‌ലാമിക വിപ്ലവ ചിന്തയുടെ മുഖ്യ സ്രോതസ്സുകളിലൊരാളെന്നാണ്.

കുർആൻ തള്ളുന്നു

കടുത്ത ശീഘ്ര വിശ്വാസിയും ഇറാനിയൻ വിപ്ലവസങ്കല്പത്തിന്റെ പ്രണേതാവുമായ അലിശരീഅത്തി കുർആൻപോലും അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. പക്ഷെ, ജമാഅത്ത ഇസ്‌ലാമിയുടെ വീക്ഷണം മറിച്ചാണ്. ശൈഖ് മുഹമ്മദ് കാരക്കൂന് എഴുതുന്നു: “അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യപ്രവാചകനിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഇറാനിലെ ശീഇകൾ നിലവിലുള്ള വിശുദ്ധ കുർആനിനെ അവിശ്വസിക്കുന്നവരോ, മറ്റൊരു കുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നവരോ അല്ല.” ശരീഅത്തി കൃതികൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉൽസുകരായ കേരളത്തിലെ ഇഖ്‌വാനികൾ പുറത്തിറക്കിയ ‘എന്തു ചെയ്യണം എവിടെ തുടങ്ങണം’ എന്ന കൃതിയിൽ, “ഒരിസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ലക്ഷ്യം സാധിക്കണമെങ്കിൽ, ഇമാം അലി മനസ്സിലാക്കിയ കുർആനിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ടതുണ്ട്” എന്നാണ് എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ളത്!!! ഇന്ന് നിലവിലുള്ള കുർആൻ അലിശരീഅത്തിയോ, ശിയാക്കളോ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നർത്ഥം. ശിക്കാക്കളുടെ, വിശിഷ്ട്യാ അലിശരീഅത്തിയും ഖുമൈനിയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഇമ്നാ അശരി ഇമാമിയ്യാ കക്ഷിയുടെ പ്രമാണ ഗ്രന്ഥമായ, ഇമാം കുലൈനിയുടെ ‘അൽകാഫി’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുർആനിനെ കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. “കുർആൻ, ജിബ്രീൽ (അ) നബി(സ)ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്ത പ്രകാരം ഭൂമിയിൽ നിലവിലുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവൻ പെരും നൂണയൻ മാത്രമാണ്. അലിയും ശേഷം ഇമാമുമാരുമല്ലാതെ അത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രകാരം ക്രോഡീകരിക്കുകയോ, ഹൃദിസ്ഥമാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.” (അൽ ഉസൂലു മിനൽകാഫി 1 147) യഥാർത്ഥ കുർആൻ ഭൂമുഖത്തില്ലെന്ന വിശ്വാസത്തിലൂടെ ജൂതലോബികളുടെ വ്യാജ പ്രചാരവേലകളെ സഹായിക്കുന്ന ഇവർ കുർആനിൽ 17000 ആയത്തുകൾ ഉണ്ടെന്നും, അബൂബക്കർ(റ), ഉമർ(റ), ഉമ്‌മാൻ(റ) എന്നിവർ തേച്ചുമായ്ച്ചുകളഞ്ഞതാണെന്നും ആരോപിക്കുന്നു. അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും തഹ്‌സീറുകളിലുമൊക്കെ അങ്ങിനെ കളയപ്പെട്ട(?) ആയത്തുകളുടെ സാമ്പിളുകൾപോലും കാണാം.

ശരീരത്തിന് എഴുതുന്ന മറ്റൊരു വാചകം കാണുക: “ഇനി ഒരു ഉൾപരിവർത്തനം വഴി കാലത്തിന്റെ തടസ്സങ്ങൾ തട്ടിനീക്കി ആ അവസ്ഥയിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് വെക്കുക. അപ്പോൾ മറ്റൊരു പ്രശ്നം; ഏത് ക്യാർആനിലേക്കാണ് നാം മടങ്ങേണ്ടത്? ഖുറൈശി പ്രഭുത്വത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും അബൂദർറിനെ കൊല്ലുകയും ചെയ്ത മൂന്നാം ഖലീഫ ഉമ്മാനിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലുപയോഗിച്ച ക്യാർആനിലേക്കോ? പ്രവാചകന്റെ പള്ളിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ താമസിച്ച ശാന്തപ്രകൃതനായ ഇമാം അലിയുടെ കൊച്ചുകുടിലിൽ ഉപയോഗിച്ച ക്യാർആനിലേക്കോ? വംശീയ വാഴ്ചയെയും പ്രഭുത്വത്തെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, അമവീ രാജവംശത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അംറുബ്നു ആസ് കന്തത്തിൽ കുത്തിയുയർത്തിയ ക്യാർആനിലേക്കോ? ഇവയിൽ ഏത് ക്യാർആനിലേക്കാണ് നാം മടങ്ങേണ്ടത്? (എന്ത് ചെയ്യണം എവിടെ തുടങ്ങണം പേജ് 51)

സ്വഹാബീ വിമർശം

ഉമ്മാനി(റ)ന്റെ ക്യാർആനും, അലി(റ)യുടെ ക്യാർആനും ഒന്നല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ശരീഅത്തി, അബൂദർറി(റ)ന്റെ ഘാതകനാണ് ഉമ്മാനി(റ) എന്ന പെരും നൂണയും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. നബി(സ)യുടെ നാവിലൂടെ വന്ന വഹ്യിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉമ്മാനി(റ) സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്ന് സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വഹാബികളെ വധിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ ക്യാർആൻ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാണോ ഉമ്മാനി(റ) സ്വർഗ്ഗാവകാശിയായതെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ ശരീഅത്തിയോട് അനുരാഗാത്മ ഭ്രമം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്.

സയ്യിദ് കൃത്യത്തിന്റെ ‘ഇസ്ലാമിലെ സാമൂഹ്യ നീതി’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സ്വഹാബത്തിനെ അനീതിക്കാരായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രവാചകൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ഉമ്മാനി(റ)നെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹമെഴുതുന്നു: “അപ്രകാരം തന്നെ ഉമ്മാനിന്റെ മൃതപ്രകൃതിയും തീവ്രമായ കുടുംബസ്നേഹവും സ്വഹാബികളിൽ അധികപേരുടെയും ആക്ഷേപത്തിനിടനൽകിയ ചില അനാശാസ്യ സംഭവങ്ങൾക്ക് വഴിയൊരുക്കി. ദുരവ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണ് അവ സൃഷ്ടിച്ചത്.” (പേജ് 283) ഇതിനു തെളിവായി ഉമ്മാനി(റ)ന്റെ ജാമാതാവിന് സ്ത്രീധനമായി പൊതുഖജനാവിൽ നിന്ന് രണ്ട് ലക്ഷം ദിർഹം നൽകിയെന്ന കള്ളക്കഥയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ചോദ്യം ചെയ്ത ഖജനാവ് സൂക്ഷിപ്പുകാരനെ ഉമ്മാനി(റ) അന്യായമായി പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തുവത്രെ!!! നളുദുബിലാഹ്. ഇപ്രകാരം അന്യായമായി സുബൈറിന് ആറുലക്ഷം റിയാലും, താൽഹക്ക് രണ്ടുലക്ഷം റിയാലും, മർവാനുബിൻ ഹകമിന് ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നുള്ള നികുതിയുടെ അഞ്ചിലൊന്നും നൽകിയത്രെ. ഉദ്യോഗമൺധലത്തിലും ഉമ്മാനി(റ) സ്വജനപക്ഷപാതിയായിരുന്നുവെന്ന നൂണയും സാമൂഹ്യനീതിക്കാരൻ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി നേതാവായിരുന്ന ടി. മുഹമ്മദ് സാഹിബിന്റെ അവതരികയോടെ പുറത്തിറക്കിയ അലിശരീഅത്തിയുടെ കുപ്രസിദ്ധമായ ‘രക്തസാക്ഷ്യം’ എന്ന പുസ്തകത്തിലും സ്വഹാബത്തിനെ വൈകാരികമായ ഭാഷയിൽ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. “ഇസ്ലാമിനെ വഞ്ചിക്കാൻവേണ്ടി വന്ന ചരിത്രശക്തികൾക്ക് ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെയും കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാനം നൽകി ആദരിച്ചു. ഇസ്ലാമിനും, ജാഹിലിയത്തിനും ഇടയിലെ ഒരു ഇടക്കണ്ണിയായിട്ടാണ് ഉമ്മാനി പ്രവർത്തിച്ചതെന്നു പറഞ്ഞാൽ

അതൊരർത്ഥത്തിൽ ശരിയായിരിക്കും.” (പേജ് 37) വൃത്തികെട്ട ദുഷ്പ്രഭുത്വത്തിനു കടന്നുവരാൻ അദ്ദേഹം സൗകര്യമൊരുക്കിയെന്നാണ് മറ്റൊരാൾരോപണം. ഉമ്മാൻ(റ) അറബികളുടെ കൈയിലെ വെറുമൊരു ഉപകരണം മാത്രമായിരുന്നുവത്രെ!!!

യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ മൂടുപടമണിഞ്ഞ് ഇസ്ലാമികനീതിയുടെ പ്രണോതാക്കളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടുകയും ചെയ്ത ഈ പുതിയ ജാഹിലിയ്യത്തിനും, പുത്തൻ ദുഷ്പ്രഭുത്വത്തിനും എതിരെ പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഉരുക്കുകോട്ടയായി നിലകൊണ്ടു അലി(റ). തൗഹീദിന്റെ വേഷമിട്ട് രംഗത്തിറങ്ങിയ ശിർക്കിനോടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരയുദ്ധം. ഇസ്ലാമിന്റെ തലപ്പാവണിഞ്ഞ കുഹ്റിനോട്, കൂർആൻ കുന്തത്തിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന വിഗ്രഹാരാധകരോട് (അതേ പുസ്തകം), അബ്ദുല്ലാഹിബിൻ ഉമറി(റ)നെ പോലുള്ളവർ രക്തസാക്ഷ്യത്വത്തിലൂടെ സ്വർഗ്ഗപദവി നേടാൻ കൊതിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ആരോപിക്കുന്നു. (പേജ് 48, 49) മുആവിയയുടെ കൊട്ടാരത്തിലെ സുഖങ്ങൾക്കായി പ്രമുഖ സ്വഹാബികൾ ദീൻ കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, ബൈത്തുൽമാലിൽ കണ്ണും നട്ട് കഴിയുകയായിരുന്നുവെന്നും വരെ തുടർന്ന് ആരോപിക്കുന്നു. അബൂദുർദാഅ്, അബൂഹുറൈറ, അബൂമൂസ എന്നിവർക്ക് ഹദീസ് നിവേദനത്തിന് കമ്മീഷൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. ഹദീമൊന്നിന് ഒരു ദീനാർ വീതമായിരുന്നുവത്രെ കമ്മീഷൻ (പേജ് 49) ഇങ്ങിനെ നീണ്ടുപോകുന്നു സ്വഹാബീ വിമർശനങ്ങൾ.

സ്വഹാബികളിൽ പലരും ഗൂഢാലോചനകൾ നടത്തിയെന്നും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകർത്താവ് എഴുതുന്നു. “ഇസ്ലാമിക വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ഖഡ്ഗങ്ങൾ ചലിപ്പിച്ച വിശ്വാസ്യതയായ വിപ്ലവകാരികളിൽ പലരും ഉമ്മാന്റെ അനുവാദത്തോടെ മർദ്ദകരുടെയും, ജനങ്ങളുടെ അവകാശ വിധ്വംസകരുടെയും കൈകളാൽ വകവരുത്തപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഉമ്മാന്റെയും, പ്രതിവിപ്ലവത്തിലൂടെ ജാഹിലിയ്യത്തിനെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ തക്ക പാർത്തിരുന്നവരുടെയും കൈ ഒന്നാമതായി നീങ്ങിയത് അലിയുടെ നേർക്കായിരുന്നു” (പേജ് 37)

ശീഇകളോട് യോജിച്ചുകൊണ്ട് സ്വഹാബികളെ അവഹേളിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം കേരള ജനതയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയതിന്റെ പേരിൽ ഇസ്ലാഹീ പ്രഭാഷകർക്കെതിരെ വിറളിയെടുക്കാൻ കേരള ഇഖ്വാനികൾ മറന്നില്ല. ഇവരെഴുതിയത് കാണുക: “ശീഇസത്തോടും, അതിലൂടെ ഇറാനോടും കടുത്ത വെറുപ്പും, വിദ്വേഷവും വളർത്താനായി ശരീഅത്തിക്കെതിരെ തീർത്തും വ്യാജമായ ആരോപണം ഉന്നയിക്കാനും ആ പ്രഭാഷകർ മറന്നില്ല” (പ്രബോധനം 2006 മെയ് 29) സ്വന്തം പ്രസാധനാലയം വിതരണം ചെയ്യുകയും, അവതാരികയെഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുപോലും അവർ പറയുന്നത് ശരീഅത്തിക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ചത് വ്യാജാരോപണങ്ങളായിരുന്നു എന്നാണ്. ഖുമ്മൈനിയെയും ശീഇ സമൂഹത്തെയുമെല്ലാം പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ വെള്ളപൂശുന്നുണ്ട്. കൂർആനിനെയും, സുന്നത്തിനെയും അംഗീകരിക്കാത്തവരും, സ്വഹാബികളെ കാഹിറാക്കുകയും അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനെ മുഖ്യശത്രുക്കളായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശീഇ വിഭാഗത്തെ ഇവ്വിധം ന്യായീകരിക്കുന്നതും അവരുടെ സ്വഹാബീ വിരോധം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതും എത്ര പരിതാപകരം.

സിമി?

ചാനലുകളിലൂടെയും, മറ്റു മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും സിമിയുമായി തങ്ങൾക്ക് ബന്ധമില്ലെന്നു പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മുസ്ലിം തീവ്രവാദസംഘടയുടെ യഥാർത്ഥ വേരുകൾ സിമിയിലും ശിശ്യാസത്തിലുമെന്നെന്ന് കണ്ടെത്താൻ വലിയ അന്വേഷണങ്ങളൊന്നും നടത്തേണ്ടതില്ല. 2005 ഡിസമ്പർ ഒന്നിന് പുറത്തിറങ്ങിയ അവരുടെ ദൈവാരികയിൽ സിമിയും അവരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. “1970കളിൽ അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ പിറവിക്കൊണ്ട സിമിയുടെ പ്രവർത്തനം കേരള സമൂഹത്തിലും ചെറുതല്ലാത്ത അനുരണനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അച്ചിൽ വാർത്താസൂത്ര ചിന്തകളെമാത്രം പൊറുപ്പിക്കുന്ന കുടുസ്സിൽ നിന്ന് തെന്നിമാറി, വ്യത്യസ്ത ചിന്താലോകത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ സംഘടനക്ക് കഴിഞ്ഞു. മുസ്ലിം സമൂഹത്തിൽ ഈചെറു സംഘടന നൽകിയ പ്രധാന സംഭാവനയും അതാവാം. പരിസഥിതി സംരക്ഷണം, സാമ്രാജ്യത്വം, നവകോളോണിയലിസം, മുതലാളിത്തം തുടങ്ങി ഇപ്പോൾ പല സംഘടനകളും നാഴികക്ക് നൂറുവട്ടം എടുത്തോടുന്ന ചെറുത്തുനിൽപ്പിന്റെ സംജ്ഞാവലി എഴുപതുകളിൽ സിമി നൽകിയതാണ്. സമൂഹത്തിൽ വളർന്നുവരുന്ന പുതിയ പ്രവണതകളോട് പ്രതികരിക്കുന്നതിന്റെ തുടർച്ച എന്ന നിലക്കാണ് എൻ.ഡി.എഫ് ഉടലെടുക്കുന്നത്. ബാബരി മസ്ജിദിന്റെ തകർച്ചയിൽ നിന്നുണ്ടായ മുസ്ലിംകളുടെ അരക്ഷിതാവസ്ഥയിൽ നിന്നാണ് അത് വളരുന്നത്. (തേജസ് പേജ് 28.29) സിമിയുടെ തുടർച്ചയാണ് പ്രസ്തുത സംഘടന എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയ വാരികയുടെ വക്താവും, പ്രതിരോധ നിരയുടെ പ്രഥമ ചെയർമാനുമായ വ്യക്തി തന്നെ സിമിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ആളായിരുന്നിട്ടുപോലും അവർക്ക് സിമിയുമായി ബന്ധമില്ലെന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്നത് ശിശ്യാസത്തിന്റെ തകിയുത്ത് (സത്യം മറച്ചുവെക്കൽ) ഒരു ഇബാദത്തായി അവരും പരിഗണിക്കുന്നത് കൊണ്ടാവുമെന്ന് കരുതിയാൽ അതിൽ തെറ്റില്ല.

തകിയുത്ത് ഇവിടെ മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നേടത്തും കാണുന്നുണ്ട്. അവർ മുന്നോട്ട് വെക്കുന്ന മനുഷ്യാവകാശ പ്രശ്നങ്ങളോ, സമുദായ സംരക്ഷണമോ അല്ല അവരുടെ യഥാർത്ഥ അജണ്ടയെന്നും ഹുകുമാത്തെ ഇലാഹി, അഥവാ ഇമാമത്ത് സ്ഥാപനമാണെന്നും കേരളക്കര വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യം ഇനിയും ബോധ്യപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ന്യൂനപക്ഷമാണ് യഥാർത്ഥലക്ഷ്യം മറച്ചുവെച്ചുള്ള ചതിയിൽ പെട്ട് അവരോട് സഹകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന് കേരളത്തിലെ എല്ലാ മുസ്ലിം സംഘടനകളും തീവ്രവാദ സംഘടനയുടെ അപകടങ്ങളും, ശിയാബന്ധവും തിരിച്ചറിയുകയും, ഒറ്റക്കെട്ടായി അത് കേരളയുവതയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ സന്നദ്ധമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിം യൂത്ത് കോഡിനേഷൻ കേരളത്തിലുടനീളം സംഘടിപ്പിച്ച തീവ്രവാദ വിരുദ്ധ സംഗമങ്ങളിലെ മുസ്ലിം സംഘടനകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം അതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ്. കേരളത്തിലെ മുസ്ലിം തീവ്രവാദ സംഘടനകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള തീവ്രവാദ സംഘടനകൾ സംഘടിപ്പിച്ച എംപവർ കോൺഫറൻസിനെ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ റേഡിയൻസ് മാസിക പ്രശംസിച്ചത് സ്വാഭാവികമായും അവർ ഒരു ജനുസിൽപെട്ടതായതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. സിമിയുമായി തങ്ങൾക്ക് ബന്ധമില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി പറഞ്ഞാൽ അത് അങ്ങനെയല്ലാതെയാവുമോ? അലിഗഡിൽ വെച്ച് സിമിയുടെ കേരളഘടകം രൂപീകരിച്ചത് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ നേതാക്കളാണെന്ന് സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനം 1995ലെ പ്രബോധനം വിശേഷാൽപതിപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മൗദുദീ സാഹിബിന്റെ തീവ്രവാദ ലേഖന പരമ്പരയിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ജിഹാദിനെ കുറിച്ചുള്ള ലേഖന സമാഹാരം പുറത്തിറക്കാൻ അടുത്തകാലം വരെ ജമാഅത്തുകാർ ധൈര്യം കാണിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അടുത്തകാലത്ത് ജമാഅതിസം തലക്കുപിടിച്ച എൻ.ഡി.എഫുകാർ കുറച്ചുകാലം മുമ്പ് അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനൊരുങ്ങുകയും പരസ്യം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ പുസ്തകം തനതായ രൂപത്തിൽ പുറത്തുവന്നാൽ അപടകമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി, മൗദുദിയുടെ പ്രസ്തുത കൃതി അവർക്ക് മുമ്പേ പുറത്തിറക്കുകയും അവരുടെ പ്രസിദ്ധീകരണാവകാശം തടയുവാനും ശ്രദ്ധിച്ചു. വിവർത്തനം പുറത്തുവന്നപ്പോഴോ, അപകടകരമായ പരാമർശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുകയും, മൗലികകൃതിയുടെ അന്തഃസത്ത കളഞ്ഞുകുളിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ആ കൃതി പുറത്തുവന്നതെന്ന പരാതിയുമായി നവതീവ്രവാദികൾ രംഗത്തുവരികയും ചെയ്തു. ‘ജിഹാദ്: മൗദുദിയും, പ്രസാധകരും, വിവർത്തകനും’ എന്ന പേരിൽ പ്രസ്തുത കൃതിയെ നിരൂപണം നടത്തിയെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ അതു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ലേഖനം ആരംഭിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ഇസ്ലാമിലെ ജിഹാദിന്റെ സമഗ്രതയും, ശഹാദയുടെ മഹാത്മ്യവും അതിന്റെ തനതുരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലെ രണ്ടു വിഖ്യാതപണ്ഡിതന്മാരാണ് ശഹീദ് സയ്യിദ് കൂതുബും, സയ്യിദ് അബൂൽ അഅ്ലാ മൗദുദിയും. സയ്യിദ് കൂതുബിന് ശഹാദയുടെ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചപ്പോൾ സയ്യിദ് മൗദുദിക്ക് ആ ഭാഗ്യം കടാക്ഷിച്ചില്ല.” നിരൂപണമധ്യേ അവരെഴുതി: “ഈ പുസ്തകത്തിൽ മൗദുദിയെ കൂടാതെ മറ്റു രണ്ടുകൂട്ടരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസാധകരും, വിവർത്തകനുമാണവർ. സാധാരണ ഇത്തരം കുറിപ്പുകൾ ഒരു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളുടെ ആത്മാവിനു കത്തിവെക്കുന്നതാണ്.” വീണ്ടുമെഴുതി: “ഇസ്ലാമിക സർക്കാരിനും, ഏകനേതൃത്വ ആദർശസംഘത്തിനും മാത്രമേ സായുധ ജിഹാദ് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അവകാശമുള്ളൂ എന്ന് എഴുതി മൗദുദി അതു ശരിവെക്കുന്നു എന്ന ധനിയുണ്ടാക്കുന്നത് സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കലാണ്.” ശേഷം ലേഖകൻ പ്രസാധകരെ പരിഹസിക്കുന്നുമുണ്ട്. “ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ സൈദ്ധാന്തികനായതിനാൽ മൗദുദിയുടെ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം, എന്നാൽ സംഘനയുടെ കേരള ഘടകത്തിന്റെ വർത്തമാനകാല നയപരിപാടികൾക്കനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജിഹാദീ വീക്ഷണങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുകയും വേണം. അതുകൊണ്ടാണ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആത്മാവിനു നിരക്കാത്ത വിധമുള്ള മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനു പ്രസാധകരും, വിവർത്തകനും മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്”

ഇവിടെ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. ഒന്ന്, ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി നിലനിൽപിനു(?) വേണ്ടി ഇപ്പോൾ മൗദുദിയുടെ ഹുക്കുമത്തെ ഇലാഹിവാദം കൈയൊഴിയാൻ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. രണ്ട്, യഥാർത്ഥ മൗദുദിസ്റ്റുകളാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പ്രതിരോധ നിരക്കാരാണ്. എന്നിട്ടും തങ്ങൾ ഏതെങ്കിലുമൊരു ആചാര്യനെ പിന്തുണക്കുന്നവരല്ലെന്നും, എല്ലാ ഇസ്ലാമിക സംഘടനകളുടെയും പിന്തുണയുള്ളവരാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതും പരിഹാസ്യമല്ലെന്നല്ലാതെ പരയാൻ? അവരുടെ മൗദുദി-ഇഖ്വാനീ ബാൻധവം ഇനിയും തിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ പോകരുത്. അവരുടെ ‘ജിഹാദാ’ഹ്വാനങ്ങളിൽ ആവേശം കൊള്ളുന്നവർ ദീനും, ദുനിയായും ഒരുപോലെ നഷ്ടമാകുന്ന ഒരു കൊടുംകെണിയിലാണ് അകപ്പെടുന്നതെന്ന് ഓർക്കുന്നത് നന്ന്.

സലഫീ മാർഗ്ഗം

ജമാഅത്തുകാർക്ക് ഇപ്പോൾ തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന ആശയങ്ങൾപോലും മറച്ചുവെക്കേണ്ടി വരുന്നതും, കടുത്ത കുഹ്റും, ശിർക്കുമായി കണക്കാക്കിയ ഇന്ത്യൻ ഭരണവ്യവസ്ഥിതിയും വോട്ടിംഗുമൊക്കെയായി ബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നപ്പോൾ പറയുന്ന ന്യായങ്ങൾ ആറു പതിറ്റാണ്ടായി മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം അവർക്ക് ഓതിക്കൊടുത്തത് തന്നെയാണെന്നതു മറുവശം. ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ചും, തീവ്രവാദ നിലപാടുകളെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ ഇക്കാലമത്രയും മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തെ കൊച്ചാക്കിയവർ ഇപ്പോൾ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഷ സ്വീകരിച്ചുതുടങ്ങി എന്നത് ശുഭോൽക്കമാണ്. ശീഘ്ര മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് സ്വഹാബത്തുൾപ്പെടെയുള്ള സലഫീ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വരാൻ ഇനിയും വൈകാതിരിക്കുക. ചുറ്റുവട്ടത്തേക്ക് കണ്ണോടിക്കുക. അവിടെയുള്ള വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക. മുസ്ലിം സമുദായത്തിലുള്ളവർ പോലും ശിർക്കിന്റെയും, കുഹ്റിന്റെയും, ബിദ്അത്തുകളുടെയും, ഹറാമുകളുടെയും വഴിയിലാണ്. അവരെ നരകമോചനത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക്, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും പാതയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കലും, നേരായ മാർഗം പരിചയപ്പെടുത്തലുമാണ് നമ്മുടെ പ്രധാന ദൗത്യം. അമുസ്ലിംകൾക്ക് ഏകദൈവാരാധനയുടെ ആദർശം ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക. പ്രവാചകൻമാർ പ്രാധാന്യം നൽകിയതും ഈയൊരു കാര്യത്തിനായിരുന്നു.

ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനമെന്ന് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന മതരാഷ്ട്രവാദക്കാരുടേയും, തീവ്രവാദ നിലപാടുകളെ ന്യായീകരിക്കുന്നവരുടേയും മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് ചോദിക്കാനുള്ളതിതാണ്. പ്രവാചകൻമാർ പ്രബോധനം നിർവഹിച്ച വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യുന്നു, ചെയ്യേണ്ടതെന്താണ്. നരഗാഗ്നിയിൽ വെന്തുരുകേണ്ടിവരുന്ന പ്രബോധിതരെ കാണാനുള്ള കണ്ണുകൾ ഇനിയും നിസ്സാരമായ ഭൗതിക അജണ്ടകളിൽ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് ശരിയാണോ? പൂർവ്വികളുടെ മാതൃക ഇവ്വിഷയിത്തിൽ എന്തായിരുന്നു?

സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ അദിയ്യൂബിൻ ഹാത്തി.(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ, നബി(സ)യുടെ അരികിൽ രണ്ടുപേർ വന്നു പരാതികളുന്നയിക്കുന്ന ഒരു രംഗം വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഭൗതിക പ്രശ്നങ്ങളെ അവഗണിക്കണമെന്നല്ല, മുഖ്യ അജണ്ട അതല്ലെന്നാണ് ആ ഹദീഥിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടത്. പ്രതികാരപ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, കേവലമായ ഭൗതികപ്രതിരോധങ്ങളിലോ ശ്രദ്ധയൂന്നുന്നതിനു മുമ്പ് ഏറ്റവും വലിയ ആത്മീയ പ്രതിസന്ധികളെ കുറിച്ച് ആലോചിക്കാനും, ശരിയായ പരിഹാരം കണ്ടെത്താനും നമുക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാകട്ടെ ആശയക്കുഴപ്പമില്ലാത്ത ഒരു മാർഗ്ഗരേഖ നമുക്ക് മുന്നിലുണ്ട്. വിശുദ്ധ ക്വർആനിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവാചകൻ വരച്ചുകാണിച്ചതായ മാർഗ്ഗരേഖ, ആ പ്രവാചകൻ വളർത്തിയെടുത്ത മാതൃകായോഗ്യരായ അനുചരൻമാർ കടന്നുപോയ പ്രകാശരേഖ, അതാണ് സലഫുകളുടെ മാർഗ്ഗം.